

ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾ

■ ನಾಗೇಂದ್ರ ಚಕ್ರಗಿರಿ

ಕೆಲ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹತ್ತು

ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡೊಂದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮರವೊಂದರ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಳುಂ ಎಂಬ ದೆವ್ವವೊಂದು ಅದರ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವಾಹಾಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಆ ದೆವ್ವಗಳು ಪೊಟರೆಯ ಬಳಿ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಗುರುಕುಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ಮರದ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾಗಳು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 'ಬಹಳ ದಿನಗಳ ನಂತರ ನರಮಾನವನೊಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇವತ್ತಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತಾ ನೋಡಬೇಕು' ಅಂತ ಖುಷಿಯಿಂದ ಉದ್ವರಿಸಿದವು.

ಯುವಕ ದೆವ್ವಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಥರಥರ ನಡುಗತೊಡಗಿದ. ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಧೈರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ದೆವ್ವಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ 'ನರಪೇತಲನಾದ ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಡಿ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಜಲುತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದೊಂದು ಬರ್ತೀನಿ. ಅವರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಖಂಡಿತ ತುಂಬುತ್ತೆ' ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾಗಳು ಮೊದಮೊದಲು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆ ದಡ್ಡ ದೆವ್ವಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಗುರುಗಳಿಗೆ

ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ. ಗುರುಗಳು ಮಹಾನ್ ತಪಸ್ವಿಗಳು. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೆವ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು. ಒಮ್ಮೆ ಇವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಮಹರ್ಷಿಗಳೊಬ್ಬರ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಬಂದರು. ಆಶ್ರಮದ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಇಬ್ಬರ ಬಾಯಿಲ್ಲೂ ನೀರೂರಿತು. ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಪತ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಆಶ್ರಮದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಅಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವತೆಗಳಿಬ್ಬರೂ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರು. ನೈವೇದ್ಯದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಪತ್ನಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರೇ ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ನೈವೇದ್ಯದ ಅಡುಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ದೇವತೆಗಳು ಭಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತರಾಗಿ 'ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾ ಎಂಬ ದೆವ್ವಗಳಾಗಿ ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ತಿಂದು ಜೀವಿಸಿ. ಎಷ್ಟು ತಿಂದರೂ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬದಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಶಿಸಿಹೋಗಲಿ' ಎಂದು ಶಪಿಸಿದರು.

ದೇವತೆಗಳಿಬ್ಬರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಗೋಳಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ಶಾಪವನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಕೋಪ ಕರಗಿ ಶಾಂತರಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು 'ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಶಾಪಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೊಂದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಪಸ್ವಿಗಳೊಬ್ಬರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಯಾವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತದೋ ಅಂದು ನಿಮ್ಮ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ದೇವತೆಗಳಿಬ್ಬರೂ ದೆವ್ವಗಳಾಗಿ ಈ ಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು.

ಶಿಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾಗಳೆರಡೂ 'ಆಹಾ! ಇಂದು ನಮಗೆ ಭೂರಿ ಭೋಜನ.' ಅಂತ ಖುಷಿಯಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿದವು. ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಉಂಡೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ದೆವ್ವಗಳೆರಡೂ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ, ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಗುಳುಂ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಸಿದ್ಧರಾಗಿ' ಎಂದವು. ಆಗ ಗುರುಗಳು 'ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ತಿಂದರೂ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಉಂಡೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಿ. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿನ್ನಿ. ಆಗ ಖಂಡಿತ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉಂಡೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ದೆವ್ವಗಳು ಆ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ನುಂಗಿದವು. ಗುರುಗಳ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಉಂಡೆಗಳು ದೆವ್ವಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗತೊಡಗಿ ಅವುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯತೊಡಗಿತು. ದೆವ್ವಗಳೆರಡೂ ತಡೆಯಲಾರದೇ 'ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತು, ಇನ್ನು ಸಾಕು' ಎಂದು ಕೂಗತೊಡಗಿದವು.

ಗುರುಗಳು 'ಈಗಲೂ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಬೇಕೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ದೆವ್ವಗಳು 'ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಭರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಕಾಪಾಡಿ' ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ದೆವ್ವಗಳು ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಬದಲಾದವು. ಗುರುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದರು. ಆ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಶಾಪವಿಮುಕ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿದರು. ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ■

